

Teresa Cardona

Article d'Alfons Cucurull,
president de l'AMPA del Col·legi
Canigó, publicat a Catalunya
Cristiana amb motiu del traspàs
de Teresa Cardona.

07/07/2019

Vaig conèixer la Teresa quan era
sotsdirectora de Primària i les
nostres filles cursaven 1r i 2n
d'aquesta etapa. Vam recórrer a ella,
la meva dona Marián i jo, per un
tema que ens inquietava
enormement i ens va atendre de
seguida, escoltant-nos i aconsellant-

nos encertadament des de la seva experiència. Al cap d'un temps aquesta inquietud va deixar d'existir: els fets es van resoldre exactament com ella havia intuït. Així vam experimentar i viure per primera vegada com la Teresa, igual que el col·legi, entenien l'educació de les nostres filles: treballant en equip — família i escola— per, amb exigència i afecte, treure el millor de cadascú.

Com a president de l'Associació de Mares i Pares d'Alumnes de Canigó durant els últims cursos, he tingut l'ocasió de treballar més estretament amb ella al llarg d'aquests anys. Semblava que per a la Teresa no hi hagués problemes. Sabia treure importància al que no en tenia. Quantes vegades li hem sentit dir: «Cal ser inflexible en l'essencial però molt, molt flexible en tota la resta.»

Quin bon record guarden d'ella totes les persones que van tenir ocasió de

conèixer-la, encara que fos fugaçment! Com ens deia un pare aquests dies, «ens ha marxat el somriure del Canigó». És veritat, ens ha marxat, tot i que sabem que seguirà sempre amb nosaltres.

La recordo també a les reunions de la junta de l'AMPA dels dilluns a la nit, després d'una llarga jornada de treball, escoltant amb interès els suggeriments que fèiem els pares, prenent notes per valorar després amb la resta de l'equip la conveniència o no de dur-les a la pràctica.

Destacaria la passió que posava en tots els projectes que passaven per les seves mans, implicant-se d'una manera especial en l'impuls de la formació de mares i pares, sabedora de la importància de dotar de les eines necessàries els pares com els primers educadors dels seus fills.

També ressaltaria el seu somriure, la seva alegria, el seu optimisme, la seva capacitat per descomplicar allò que podia semblar més ardu. Cridava l'atenció la confiança que sempre dipositava en els altres i de la qual ens feia partícips, i alhora, sabíem també que podíem confiar-hi cegament.

Bona mostra d'aquesta passió i il·lusió que posava en tots els reptes que assumia és el projecte Anitie Kossobe, que va iniciar el curs passat a Costa d'Ivori, en què va participar la Mireia, la nostra filla gran. «És la millor experiència de la meva vida», ens deia aquests dies, en recordar les anècdotes viscudes aquelles setmanes d'acció social a l'Àfrica l'estiu passat. Teresa, el teu somriure, la teva passió i la teva alegria ens queden com a llegat de tots aquests anys al teu costat. Estaràs sempre als nostres cors.

Alfons Cucurull Pascual

President AMPA de Canigó, curs
2018-2019

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/teresa-
cardona/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/teresa-cardona/) (05/08/2025)